

กิตติกรรมประกาศ

ในที่สุดก็สำเร็จ ฉันอยากเขียนหน้านี้มานานแล้ว แม้ว่าในระหว่างการเดินทางของวิทยานิพนธ์เล่มนี้จะยาวนานเกือบ 3 ปี ตลอดระยะเวลาการเดินทางฉันจะรู้สึกท้อแท้เหนื่อยล้าด้วยภาระหน้าที่ งานที่โรงพยาบาลยุ่งแสนยุ่ง งานที่ร้านต้องช่วยเหลือ หน้าทีของลูกสาวต่อบุพการี หลายครั้งที่ฉันเกือบจะละทิ้งสิ่งใดสิ่งหนึ่งไป

การได้รับกำลังใจ คำแนะนำ และการดูแลอย่างใกล้ชิด ความเป็นห่วงเป็นใย ในฐานะลูกศิษย์คนหนึ่งพึงได้รับจาก ‘ครู’ ทุกๆท่าน ขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ วณี บางประกาย อดีประสิริฐครูผู้ให้คำปรึกษาช่วยเปิดมุมมองและช่วยขัดเกลาทางความคิด สละเวลาในการช่วยตรวจแก้ไขงานให้ทุกระยะ แม้ในเวลาที่ท่านยุ่งแสนยุ่ง “ขอบพระคุณจริงๆค่ะพี่อ๊ว ที่อดทนรอวิทยานิพนธ์ของลูกศิษย์คนนี้มาหลายปี” กราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุรัสวดี หุ่นพยนต์ และ รองศาสตราจารย์ สุชีลา ตันชัยนันท์ ที่เมตตาให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์และให้การช่วยเหลือด้วยดีมาตลอดทุกระยะ ช่วยตรวจ แก้ไข ปรับปรุงงาน ให้งานออกมาสมบูรณ์ยิ่งขึ้น กราบขอบพระคุณท่านอาจารย์มาลี ท่านอาจารย์กิตติพิท และท่านอาจารย์ธเนศ สำหรับคำแนะนำอันเป็นประโยชน์ยิ่ง

หลายครั้งที่ฉันต้องตอบคำถาม เพื่อน และรุ่นพี่ที่เรียนวิทยาศาสตร์ด้วยกัน “แกจะเรียนไปทำไม(สตรีศึกษา) เอาไปใช้กับงานได้หรือ” ฉันยอมรับว่าในปีแรกของการเรียนฉันไม่สามารถหาคำตอบให้ตัวเองได้ว่า ฉันจะเรียนไปทำไม แต่ตอนนี้ฉันรู้แล้ว(และฉันก็แน่ใจว่า เพื่อนๆ สตรีศึกษาทุกคนรู้ดีว่าทำไม) และแน่นอนว่ามันไม่ใช่แค่ ‘ใบปริญญา’ ขอขอบคุณหลักสูตรสตรีศึกษาที่ขยายพรมแดนแห่งความรู้ ทำให้เด็กที่เรียน pure science มาตลอดชีวิตอย่างฉันได้มองเห็นและเข้าใจมุมมองใหม่ของชีวิต สิ่งที่เป็นเรื่องธรรมดาสามัญถูกมองใหม่ด้วยฐานคิดที่เปลี่ยนไป ฉันเริ่มตั้งคำถามใหม่ๆในแบบที่ไม่ใช่วิทยาศาสตร์ได้ และฉันไม่เคยคิดว่าทักษะการเขียนของฉันจะพัฒนาขึ้นได้ ขอขอบคุณพี่ๆ เจ้าหน้าที่สตรีศึกษาทุกท่าน พี่มวย น้องโบว์ พี่ไต้พี่ตุ้ย ขอขอบคุณจริงๆค่ะ พี่ตุ้ย สำหรับความช่วยเหลือมากมายตลอดการเรียนรู้ของหลักสูตร

ขอบคุณเลิศ พี่เอ(อารยา) พี่ทิพย์ พี่โจ้ พี่สาวและพี่ชาย สำหรับคำแนะนำอันเป็นประโยชน์ ขอขอบคุณแดงโม ฝนและเบ๊ เพื่อนที่แสนน่ารักและให้ความช่วยเหลือเสมอมา ขอขอบคุณ้องน้ำ น้องสาว น้องหญิง (รุ่น 3) ขอไบจนะจ๊ะ สำหรับน้ำใจที่มีให้พี่เสมอมา ขอขอบคุณคุณนายหลินและป้าจอยสมาชิกร่วมกลุ่มวิทยานิพนธ์ สำหรับกำลังใจและฟันฝ่าอุปสรรคมาด้วยกันตลอดหลักสูตร ขอขอบคุณพี่เน คุณแม่ และ ฟ้า เพื่อนรัก เพื่อนผู้ร่วมทุกข์ร่วมสุขระหว่างผลิตงานชิ้นนี้ ตั้งแต่เริ่มต้นจนวันที่ฉันได้เขียนหน้านี้ ไม่เคยทิ้งฉันไปไหนเลย

โค้งสุดท้ายของวิทยานิพนธ์ ขอขอบคุณฝั่ง กอล์ฟ (รุ่น 2) สำหรับกำลังใจ และความช่วยเหลือ ขอขอบคุณแอนท์ และน้องกอล์ฟ (รุ่น 3) สำหรับคำแนะนำที่แสนจะมีประโยชน์ ช่วยพี่ดูงานจนดิ๊กตื่นทำให้พี่มีกำลังใจที่จะสู้ต่อ และรู้สึกถึงคุณค่าของการได้ทำวิทยานิพนธ์เล่มนี้คือ “น้ำใจและมิตรภาพ”

ขอบคุณ หมอโหน่ง(สามี) ผู้คอยเป็นกำลังใจและอยู่เคียงข้างมาโดยตลอด แม้ในวันที่ฉันเกือบสติแตกและมีแต่ความเคร่งเครียดก็ยังคงอยู่เคียงข้างฉัน ทั้งคอยช่วยเหลือฉันทุกอย่าง พิมพ์งาน ทำสไลด์นำเสนอ คอยรับส่งฉันไปบ้านอาจารย์ หลายครั้งที่ฉันเห็นภาพเขาง่วง(เพราะเพิ่งออกเวร) แต่ก็สู้ออดทนช่วยฉันพิมพ์งาน และท้ายสุดความสำเร็จในวันนี้จะเกิดขึ้นไม่ได้หากปราศจากท่านทั้งสอง ขอกราบขอพระคุณคุณพ่อวิรัตน์และคุณแม่พวงน้อย ที่ได้มอบโอกาสในการมีชีวิต และโอกาสทางการศึกษา โดยไม่มีเงื่อนไข ไม่ว่าจะลูกสาวคนนี้อะไรเรียนอะไร ระดับไหน แม่ไม่เคยทักท้วง ลูกคนนี้ต้องกราบขอพระคุณแม่มากๆ เพราะลูกต้องแบ่งเวลาที่จะต้องดูแลแม่ พาแม่ไปโรงพยาบาลมาใช้ แต่แม่ก็ไม่เคยบ่นหรือน้อยใจเลย “ใกล้เสร็จหรือยังลูก” ลูกคนนี้อะไรบอกว่ารักแม่มากนะจ๊ะ และภูมิใจที่ได้เกิดเป็นลูกแม่

ประโยชน์ที่พึงได้จากวิทยานิพนธ์เล่มนี้ขอมอบแด่บุพการีทั้งสอง

วิจิตรา อยู่เป็นแก้ว

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

พ.ศ. 2550